

ADVIES

2 september 2010

**over het Besluit van de Vlaamse Regering tot
toekenning van steun aan ondernemingen voor
ecologie-investeringen in het Vlaamse Gewest**

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	2
Krachtlijnen.....	3
Inleiding	4
Adviestekst	5
1. Beschrijving	5
1.1. Het besluit Ecologiesteun	5
1.1.1. Omkadering van de ecologiesteun.....	5
1.1.2. Doelstelling van het nieuwe besluit.....	5
1.2. Toetsing aan eerdere adviezen van de Minaraad	8
2. Algemene opmerkingen.....	9

Krachtlijnen

De adviesvraag is de vierde sedert 2006 over het besluit ecologiesteun aan bedrijven. Telkens werd aan de procedure gewijzigd en werd zelfs ingegrepen op de doelstelling van het besluit. De Minaraad wijst erop dat dit nefast is voor de rechtszekerheid van het instrument. Bovendien zullen een aantal aangekondigde evaluaties het besluit in de komende maanden opnieuw bijsturen.

De Minaraad heeft ook bedenkingen bij de bevoegdheid van de minister bevoegd voor economie om een aantal parameters inzake de premie bij te sturen om budgettaire ontsporing te voorkomen. De Raad steunt de inspanningen om het budget in evenwicht te houden, maar pleit tegelijk ook voor een voorspelbare premie en voor gelijke rechten voor alle bedrijven.

De bevoegdheden van de minister van economie zijn nog uitgebreider dan bij vorige versies van het besluit. Dat is op zich geen bezwaar voor de Minaraad, op voorwaarde dat er met de minister van milieu en de administratie voor leefmilieu overeenstemming wordt bereikt over de inhoudelijke en procedurele aangelegenheden. De ecologiepremie is voor de Minaraad immers een instrument van het milieubeleid.

De Raad stelt verder vast dat het krediet van de ecologiepremie daalt en dat de individuele steunpercentages en het steunplafond ook verlaagd worden. De Raad waarschuwt er dan ook voor dat de verdere afname van de premie kan leiden tot een afnemende interesse voor het instrument.

De Raad heeft geen principiële bezwaren tegen de uitsluiting van fotovoltaïsche cellen, of van technologieën die in aanmerking komen voor WKK-certificaten en groenestroomcertificaten op voorwaarde dat deze technologieën voldoende ondersteuning krijgt via andere steunmechanismen. Hij pleit er wel voor dat de steunmechanismen die daarna overblijven bijgesteld worden.

Het toetreden tot een *benchmark*- en *audit*convenant is nu een voorwaarde voor het verkrijgen van een ecologiepremie. De Raad stelt vast dat deze voorwaarde eerder dient om bedrijven aan te zetten om de convenants te ondertekenen. De voorwaarde zelf ondergraaft de ecologiepremie. Daarom vraagt de Raad dat dringend en ondubbelzinnig wordt aangetoond dat deze maatregelen *in globo* een meerwaarde hebben voor het milieubeleid.

De Raad herhaalt andermaal dat hij managementsystemen niet als basis ziet voor een ecologiepremie of voor een subsidiebonus.

Inleiding

Het advies wordt gevraagd door dhr. Kris Peeters, Minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid. De adviesvraag werd ontvangen op 30 juli 2010.

Bij de adviesvraag waren de volgende documenten gevoegd:

- het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot toekenning van steun aan ondernemingen voor ecologie-investeringen in het Vlaamse Gewest;
- de Nota aan de leden van de Vlaamse Regering;
- het advies van de Inspectie van Financiën van 24 juni '10;
- het begrotingsakkoord van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 8 juli '10;
- de Reguleringsimpactanalyse voor de bijsturing van de Ecologiepremie;
- een uittreksel uit het proces-verbaal van de vergadering van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 (VR PV 2010/31 – punt 0013).

Het advies werd gevraagd binnen een termijn van 30 werkdagen.

ABVV, ACLVB, ACV, Boerenbond, UNIZO en VOKA onthouden zich over dit advies omdat zij over dit onderwerp via de SERV advies uitbrengen.

Walter Roggeman,

Voorzitter Minaraad

Adviestekst

1. Beschrijving

1.1. Het besluit Ecologiesteun

1.1.1. Omkadering van de ecologiesteun

[1] **Het wettelijke kader.** Het momenteel toepasselijke besluit Ecologiesteun¹ wordt opgeheven maar blijft tegelijk van toepassing op de subsidieaanvragen, ingediend voor de datum van inwerkingtreding van het nieuwe, voorliggende besluit. Het voorliggende voorontwerp van besluit wordt na definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering het kader voor de toekomstige steun aan ondernemingen voor ecologie-investeringen.

Op Vlaams niveau vindt ook de nieuwe steunregeling haar wettelijke grondslag in het decreet van 31 januari 2003 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid.

Het Europese kader is de Europese algemene groepsvrijstellingsverordening (Verordening (EG) Nr. 800/2008 van de Commissie van 6 augustus 2008) (zie ook [7]).

[2] **De context.** De nota aan de leden van de Vlaamse Regering wijst op de zeer belangrijke rol van de ecologiepremie in de toepassing van duurzame bedrijfsprocessen in onze economie. Het vorige besluit mikte daarentegen op de EU strategie inzake het bereiken van een duurzaam geïntegreerd Europees klimaat- en energiebeleid tegen 2020 en was mede ingegeven door de exploderende energieprijzen.

1.1.2. Doelstelling van het nieuwe besluit

[3] **Belangrijkste wijzigingen.** De ecologiepremie wordt geconformeerd met het "Werkgelegenheidsplan en krachtlijnen voor het Investeringsplan (WIP)" dat op 18 december 2009 door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd. Daarin staat op p.26: *"De huidige wedstrijdformule in de ecologiepremie wordt in 2010 verlaten voor een stelsel dat meer rechtszekerheid biedt en vraag en (subsidie)aanbod met elkaar in evenwicht brengt. Ook het nieuwe systeem moet werken met duidelijke toekenningscriteria, sturend naar de meest performante technologieën en een gesloten enveloppe (in het perspectief van een meerjarenbegroting) en een minimum aan administratieve lasten."* Dit weerspiegelt in het voorontwerpbesluit via verschillende elementen waarop verder wordt ingegaan.

Andere fundamentele wijzigingen betreffen:

- Het uitsluiten van ecologiesteun voor fotovoltaïsche systemen (PV-systemen), voor technologieën die in aanmerking komen voor warmtekrachtcertificaten en in bepaalde gevallen voor technologieën die in aanmerking komen voor groene stroomcertificaten (art. 15);

¹ Besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2007 tot toekenning van steun aan ondernemingen voor ecologie-investeringen in het Vlaamse Gewest.

- De steunintensiteit houdt niet alleen rekening met de aard van de onderneming maar ook met de performantie van de toegepaste technologie (art. 19 § 1).

[4] Rechtszekerheid en evenwicht tussen vraag en (subsidie)aanbod. De wedstrijdformule (of het *call*-systeem) is in voege sedert 2007. In 2009 werd echter een daling van de groene stroomcertificaten voor elektriciteit van fotovoltaïsche zonnepanelen in het vooruitzicht gesteld. Dat leidde tot een toename van steunvragen voor zonnepanelen in de loop van 2009. Vanaf de 1ste *call* in 2009 was de vraag naar de ecologiepremie veel groter dan het aanbod. De slaagkans daalde meteen van 100 naar 65%.

Om een evenwicht tussen vraag en aanbod aan te houden worden volgende maatregelen ingevoerd:

- Een beperking van het aantal steunvragen in de tijd (art.20). Het aantal aanvragen per onderneming wordt beperkt tot één goedgekeurde aanvraag per 36 maanden.
- De koppeling van steun aan het afsluiten van een auditconvenant (art.10). Ondernemingen met een of meer grote energie-intensieve vestigingen in het Vlaamse Gewest komen sedert het besluit van 16 mei 2007 in aanmerking als ze voor de indieningsdatum van de steunaanvraag zijn toegetreden tot het *benchmarking*convenant en voldoen aan de verplichtingen ten gevolge van de toetreding. Het voorontwerpbesluit voorziet dat ondernemingen met een of meer middelgrote vestigingen in het Vlaamse Gewest enkel in aanmerking komen als ze voor de indieningsdatum van de steunaanvraag ook zijn toegetreden tot het auditconvenant en voldoen aan de verplichtingen ten gevolge van de toetreding.
- De verplichting om investeringen binnen een bepaalde termijn aan te vatten (art. 7). De termijn om de investeringen aan te vatten, wordt beperkt tot zes maanden na de beslissing tot toekennen van de steun. De termijn kan worden verlengd indien de aangevraagde vergunning voor de uitvoering niet tijdig is toegekend. De termijn om de investeringen af te werken wordt verkort van vijf tot drie jaar na de beslissing tot toekenning van de steun.
- Herinvoeren van een subsidiebonus voor een milieu- of energie- of eco-efficiëntie-*scan* (art. 19 § 2). Bedrijven die een voormelde *scan* ondergaan, geven aan dat zij nadenken over de milieu- en energieproblematiek en dat de investeringen zijn ingebed in een globale visie van het bedrijf t.a.v. het milieu, een rationeel energiegebruik en een duurzame ontwikkeling. Dat wordt beloond via de subsidiebonus. De maximale hoogte van de subsidiebonus wordt bepaald op basis van het feit of de onderneming beschikt over een voormelde *scan*, een milieucertificaat of een milieumanagementsysteem op de indieningsdatum van de steunaanvraag, en op basis van de grootte van de onderneming op de indieningsdatum van de steunaanvraag. Cumuleren van bonussen is niet toegestaan.

[5] Duidelijke toekenningscriteria, sturend naar de meest performante technologieën. Om een sturend effect van de steun te garanderen zijn een aantal elementen opgenomen in het voorontwerpbesluit:

- De investeringen mogen ten vroegste starten na de indieningsdatum van de

steunaanvraag (art. 11). Dit was ook voorzien in het besluit van 16 mei 2007.

- Grote ondernemingen moeten het stimulerend effect van de steun voor het investeringsproject aantonen (art. 11). Voor die bewijsvoering neemt het besluit een aantal punten op.
- De steunaanvragen beperken tot investeringen die voorkomen op de limitatieve technologielijst (LTL) (art. 15), wat meteen tot gevolg heeft dat die technologieën in staat zijn de Vlaamse normen te overtreffen indien die strenger zijn dan de Europese, de goedgekeurde Europese normen te overtreffen als er geen Vlaamse normen zijn of milieuvoordelen aan te reiken als op geen van beide niveaus normen bestaan. Tegen eind 2010 wordt het resultaat verwacht van een onderzoek dat tot doel heeft de noodzaak van bijsturing te bepalen van de door VITO gehanteerde methodologie voor het selecteren en standaardiseren van de technologieën die voorkomen op de LTL.
- De beoordeling van de steunaanvraag op basis van de performantiefactor van de technologie. In dezelfde studie als hiervoor wordt ook de bepaling van de performantiefactoren geëvalueerd. In afwachting werd een vereenvoudigd beoordelingssysteem ontwikkeld waarbij technologieën worden opgedeeld in een aantal eco-klassen met daaraan gekoppeld een steunpercentage voor elke klasse. De inschaling van een technologie in een bepaalde klasse gebeurt door middel van de performantiefactor.

[6] Budgettaire beheersbaarheid. Door het vastleggen van een budgettaire enveloppe is feitelijk al een situatie ontstaan waarin het budget beheerst wordt. Het systeem was de facto ook al in voege onder het besluit van 16 mei 2007 door het uitschrijven van maximaal drie *calls* per jaar met elk een budgettaire enveloppe van 40 miljoen euro.

Maar om op budgettair vlak het evenwicht tussen vraag en aanbod in de hand te houden zijn ook meerdere vraag afremmende ingrepen in het besluit opgenomen:

- De subsidie werd verlaagd van maximaal 1,75 tot 1 miljoen euro per steunaanvraag (art. 19 § 3).
- Diverse bijkomende voorwaarden moeten het aantal aanvragen drukken, zoals geen steun voor fotonvoltaïsche cellen en technologieën met WKK-certificaten en GSC (zie ook [3]), aangepaste aanvangstermijn en maximale uitvoeringstermijn (zie ook [4]), beperking aantal aanvragen (zie ook [4]).
- Als stok achter de deur kan de Vlaamse minister bevoegd voor economie de maximale subsidiepercentages, subsidiebonussen en het maximale subsidiebedrag verlagen afhankelijk van de budgettaire noodzakelijkheden (art. 19 § 4).

[7] Minimale administratieve lasten. De nieuwe ecologiesteunregeling is gebaseerd op de Europese algemene groepsvrijstellingsverordening (Verordening (EG) Nr. 800/2008 van de Commissie van 6 augustus 2008). In de nota aan de leden van de Vlaamse Regering (p.3) wordt hieromtrent benadrukt dat de nieuwe steunregeling hierdoor slechts ter kennis worden gegeven aan de EU wat een aanzienlijke administratieve vereenvoudiging betekent in vergelijking met de aanmelding die vereist is bij de communautaire richtsnoeren. Immers, bij een ter kennisgeving volstaat een eenvoudige mededeling aan de Europese Commissie terwijl de aanmelding een daadwerkelijke goedkeuring van de Europese instanties

vergt: dit laatste geschiedt in de regel pas na onderhandelingen die in de praktijk soms lang kunnen aanslepen.

Dat was ook al het geval voor het besluit van 16 mei 2007, waardoor de uitwijding over administratieve vereenvoudiging in de Nota aan de leden van de Vlaamse Regering bij het voorliggende voorontwerp van besluit wat eigenaardig overkomt.

1.2. Toetsing aan eerdere adviezen van de Minaraad

[8] Eerdere adviezen van de Minaraad². De Minaraad bracht eerder drie adviezen uit over het besluit ecologiesteun:

- het advies van 20 september '06 over het besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 oktober 2004 tot toekenning van steun aan ondernemingen voor ecologie-investeringen in het Vlaamse Gewest (2006|44);
- het advies van 26 oktober '06 over het besluit van de Vlaamse Regering tot toekenning van steun aan ondernemingen voor ecologie-investeringen in het Vlaamse Gewest (2006|50);
- het advies van 9 september '08 over het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2007 tot toekenning van steun aan ondernemingen voor ecologie-investeringen in het Vlaamse Gewest (2008|45).

Nadien werd de Raad niet geïnformeerd over het gevolg dat aan zijn adviezen werd gegeven. Meer bepaald of het besluit werd aangepast tengevolge van de adviezen of waarom bepaalde aanbevelingen van de Raad niet werden gevolgd. Zeker bij opeenvolgende adviesvragen over hetzelfde besluit in een korte periode had dergelijke informatie de efficiëntie van de procedure om tot het voorliggende advies te komen aanzienlijk kunnen verhogen.

[9] Impact van zijn eerdere adviezen. De Raad stelt vast dat in het voorliggende voorontwerpbesluit rekening is gehouden met heel wat elementen uit vorige adviezen van de Raad. Bij zijn advies in 2008 maakte de Raad ook reeds een dergelijke lijst op, waarop hij nu niet terugkomt tenzij dit relevant zou zijn:

- De Raad pleitte in zijn advies 2006|50 om de kwalitatieve beoordeling van de investering het grootste gewicht te geven. Deze bezorgdheid is gedekt door de invoering van een performantiefactor of ecologiegetal (art. 19).
- In zijn advies 2006|44 vroeg de Raad ook een evaluatie van het instrument ecologiesteun na één jaar omwille van de milieueffectiviteit en omwille van budgettaire redenen. De quasi jaarlijkse herzieningen van het besluit leidden op zich tot evaluaties en zelfs tot de timing daarvan. Het voorliggende dossier bevat evenwel nog andere elementen van evaluatie zoals de evaluatie van de waarde van de *scan* als sturingsinstrument (Nota aan de Vlaamse Regering, 2.4, p.3) en de evaluatie van de methodologie voor het samenstellen van de LTL en de performantiefactoren (Nota aan de Vlaamse Regering, 4.2.1, p.5).

² De adviezen werden vastgesteld met de onthouding van het ABVV, de ACLVB, het ACV, De Boerenbond, de UNIZO en het VOKA.

- In zijn advies 2008|45 vroeg de Raad de concretisering van de milieuperformantiefactor door in de regelgeving de te behalen doelstellingen op basis van objectieve criteria en concrete en meetbare indicatoren op te nemen.
In het WIP staat dat "*het nieuwe systeem moet werken met duidelijke toekenningscriteria, sturend naar de meest performante technologieën*". De maximale subsidiehoogte wordt bepaald door de ecoklasse en het ecologiegetal (Art. 19 § 1). Uit de nota aan de leden van de Vlaamse Regering (punt 4.2, p.4) blijkt dit een tijdelijke oplossing te zijn tot de studie die ondermeer de wijze waarop performantiefactoren worden bepaald, evalueert.

2. Algemene opmerkingen

[10] Steeds wijzigende procedure is niet positief voor rechtszekerheid. De Raad stelt vast dat het voorliggende voorontwerpbesluit de vierde wijziging is van het systeem van ecologiesteun aan bedrijven. Telkens werd de procedure aangepast, werd ingegrepen op het budget en op de maximale steunverlening en werd zelfs ingegrepen in de context van het besluit. De Raad meent dat een dergelijke aanpak de betrouwbaarheid van het instrument ondergraaft. Bovendien stelt de Raad ook vast dat de huidige regeling nog bijgesteld wordt aangezien de toegepaste performantiefactor geëvalueerd wordt.

[11] Steun mag niet afhangen van het moment van de aanvraag. Volgens het besluit hangt de steun af van de performantiefactor en van de aard van de onderneming. Het maximale subsidiebedrag is 1 miljoen euro. Als stok achter de deur kan de Vlaamse minister bevoegd voor economie de maximale subsidiepercentages, subsidiebonussen en het maximale subsidiebedrag verlagen afhankelijk van de budgettaire noodzakelijkheden (art. 19 § 4).

De Raad gaat er van uit dat deze beslissing zal vallen wanneer de stand van zaken van het budget van het lopende jaar en de prognose voor de rest van het jaar gekend zijn. Dat zou kunnen betekenen dat in hetzelfde jaar investeringen met gelijkwaardige performantie in gelijkaardige bedrijven naar het jaareinde toe minder betoelaagd worden. De Raad vindt dit een onrechtvaardigheid en het treft ook de voorspelbaarheid van het instrument.

De Raad meent dan ook dat er een oplossing moet komen die tegemoet komt aan de budgettaire orthodoxie en tegelijk voorspelbaar en rechtvaardig is voor alle steunaanvragers.

[12] Bevoegdheid van de Vlaamse Minister van economie. De "minister" heeft verschillende bevoegdheden, waarvan sommige reeds van toepassing waren in het besluit van 16 mei 2007. Andere bevoegdheden zijn nieuw voor het voorliggende voorontwerp van besluit.

In zijn advies van 26 oktober '06 (2006|50) stelde de Raad reeds vast dat op een aantal vlakken bevoegdheden toegekend worden aan de minister bevoegd voor het economische beleid, waar minstens vooraf overeenstemming zou moeten bereikt worden met de minister bevoegd voor het leefmilieubeleid en desgevallend ook met de minister van energie. Die overeenstemming kan betrekking hebben hetzij op de specifieke bevoegdheid, hetzij op de procedure op basis waarvan de bevoegdheid uitgeoefend wordt. "Ecologiesteun" is volgens de Raad in de eerste plaats immers een instrument voor milieubeleid. De Raad stelt vast dat aan zijn opmerking geen gevolg werd gegeven. In tegendeel, de lijst met dergelijke

bevoegdheden werd verruimd. De Raad wijst concreet op de volgende bevoegdheden van de minister bevoegd voor economie:

- Enkel ecologie-investeringen die voorkomen op de limitatieve technologieënlijst komen in aanmerking voor steun. De minister bevoegd voor het economische beleid kan die lijst opstellen en wijzigen (zie art. 15).
- Hij kan de niet-limitatieve lijst van de niet in aanmerking komende ecologie-investeringen aanpassen (art. 16).
- Hij bepaalt welke milieu-, energie- of eco-efficiëntie-*scans*, milieucertificaten of milieumanagementsystemen in aanmerking komen (art. 19 § 2).
- Hij kan de maximale subsidiepercentages, subsidiebonussen en het maximale subsidiebedrag verlagen afhankelijk van de budgettaire noodzakelijkheden (art. 19 § 4).

De Minaraad is van mening dat de *knowhow* die aanwezig is bij de administraties Leefmilieu en Energie daarvoor maximaal moet gebruikt worden. Daar zijn niet alleen louter technische redenen voor, maar het is ook belangrijk in het kader van de beleidsintegratie en het optimaal inzetten van middelen.

Wat dat laatste betreft, verwijst de Minaraad naar het ontwerp MINA-Plan 4 (Hoofdstuk "Goed bestuur, Middelen, Aandachtspunten voor de komende planperiode", p.59): "*Een ander belangrijk aandachtspunt is het werken aan meer inspraak in de aanwending van middelen voor leefmilieudoelstellingen door de andere Vlaamse beleidsdomeinen (bv. ecologiesteun, ...) door een versterking van de beleidsdomeinoverschrijdende samenwerking en afstemming en zo te komen tot meer coherentie en synergie en meer milieuresultaat.*" De Raad treedt hier het ontwerp-MINA-Plan 4 bij en pleit derhalve voor duidelijke afspraken tussen betrokken ministers of administraties.

Aangaande een akkoord over procedures om bevoegdheden uit te oefenen, verwijst de Raad als illustratie naar het geplande onderzoek naar de samenstelling van de LTL, de berekening van de performantiefactoren enz. dat moet leiden naar een sluitende procedure met absolute garanties dat het instrument "ecologiesteun" wordt ingezet ten bate van een beter leefmilieu.

[13] Budgettaire orthodoxie versus slaagkans. In zijn vorige adviezen heeft de Raad zich zowel akkoord verklaard met het principe dat budgettaire ontsporingen voorkomen moeten worden als gepleit voor het op peil houden van het budget.

Om de milieueffectiviteit van het instrument op peil te houden, moet de slaagkans voor de steunvragers voldoende groot zijn. Dat wordt ook bevestigd in de RIA. Indien aanvragen ten gevolge een te laag budget uit de boot zouden vallen, zal dat de effectiviteit van het instrument aantasten.

De Raad stelt vast dat in het kader van het besluit van 16 mei 2007 drie *calls* per jaar van elk 40 miljoen euro in het vooruitzicht werden gesteld. In de oefening die is opgenomen in de Nota aan de leden van de Vlaamse Regering en in de RIA is constant sprake van een krediet van 102 miljoen euro voor 2011. De Raad merkt op dat hier dus sprake is van een afname van het krediet, wat alleszins een negatieve parameter is voor de slaagkans van de bedrijven.

[14] Steunplafond en subsidiepercentage versus milieueffectiviteit. De Raad

stelt vast dat het steunplafond van 1,8 miljoen euro (of 3,6 miljoen euro voor WKK) verlaagd werd tot 1,5 miljoen euro in 2007, terug opgetrokken werd tot 1.750.000 euro in 2008 en in het voorliggende voorontwerp daalt naar 1 miljoen euro.

Het subsidiepercentage voor KMO's en grote ondernemingen stond in 2007 op respectievelijk 35% en 25%, verminderde in hetzelfde jaar tot respectievelijk 20% en 10%, steeg terug in 2008 tot 40% en 20% om nu opnieuw af te nemen tot maxima van 30% en 15% in de hoogste ecoklasse en minima van 5% en 0% in de laagste ecoklasse.

Bovendien kan de minister het steunplafond en het maximale subsidiepercentage nog verlagen afhankelijk van de budgettaire noodzakelijkheden.

In zijn advies 2008|45 stelde de Raad vast dat het optrekken van het steunplafond en van de steunpercentages leidt tot een hogere *incentive*. De Raad wenst er nu voor te waarschuwen dat het structureel verlagen van beide en bovenop het risico van een bijkomende daling om budgettaire redenen, kan leiden tot een verdere daling van de steun tegenover de omvang van de investering. Als die daling te sterk is, zal de interesse in het instrument vanzelf afnemen. Zelfs als de slaagkans overeind zou blijven, kan de effectiviteit van het instrument hierdoor aangetast worden.

[15] Cumulatiestop voor PV-systemen en technologie met WKK en GSC. Een aantal investeringen worden uitgesloten van ecologiesteun:

- fotovoltaische systemen;
- Technologieën die aanmerking komen voor WKK-certificaten;
- Technologieën die in aanmerking komen voor GSC, tenzij de onrendabele top (OT) van de technologie zonder ecologiesteun boven de marktprijs voor GSC ligt.

Uit de Nota aan de leden van de Vlaamse Regering, in de repliek op het advies van de Inspectie van Financiën, blijkt de motivatie voor deze ingrepen:

- De ecologiepremie wordt meegerekend voor de bepaling van de OT van de WKK en GSC-investeringen. Aangezien niet alle ondernemingen kunnen gebruik maken van de ecologiepremie is de inschatting van de OT niet correct voor alle investeerders en gaat de berekening voorbij aan de doelstelling van de OT.
- Het stimulerend effect van de ecologiepremie op deze investeringen is vaak beperkt omdat de marktprijs voor de certificaten hoger ligt dan de OT. Slechts in bepaalde gevallen (biogasinstallaties) komt de OT zonder ecologiepremie uit boven de marktprijs.

In afwijking van het laatste principe worden zonnepanelen blijvend uitgesloten van steun gezien de voortdurende daling van de ecologische meerkost enerzijds en gezien door hun massale aanwezigheid de andere technologieën van steun worden verdrongen anderzijds.

De Raad heeft op zich geen bezwaar tegen de voorgestelde uitsluitingen van ecologiesteun op voorwaarde dat deze technologieën voldoende ondersteuning krijgt via andere steunmechanismen. Hij pleit er wel voor dat voor de

verschillende uitgesloten investeringen nog steunmechanismen overblijven voor de verschillende technologieën en dat ecologiesteun wordt verrekend in de bepaling van de OT. Hoewel dat niet kadert in het voorliggende voorontwerpbesluit, wijst de Raad er op dat de bepaling van de OT dient bijgesteld te worden.

[16] Toetreding audit- en benchmarkconvenant als voorwaarde. Het voorontwerp van besluit legt aan ondernemingen met een of meer middelgrote vestigingen in het Vlaamse Gewest als voorwaarde tot steun op dat ze voor de indieningsdatum van de steunaanvraag zijn toegetreden tot het auditconvenant en dat ze voldoen aan de verplichtingen daarvan. Een zelfde voorwaarde gold reeds in het besluit van 16 mei 2007 en geldt ook nog steeds voor grote energie-intensieve vestigingen ten aanzien van het benchmarkconvenant (art. 10).

De Minaraad pleitte in zijn advies 2006|44 voor het volledig schrappen van de ecologiesteun voor investeringen aan ondernemingen voor de verplichtingen waartoe de ondernemingen zich hebben verbonden door toetreding tot het benchmarkconvenant. Dit werd in 2006 gedeeltelijk opgenomen in het besluit door in dergelijke gevallen de score voor het kwaliteitscriterium te halveren. In 2008 werd de passage opnieuw geschrapt. De penaliserende van de score zou het risico inhouden dat ondernemingen daardoor niet toe treden tot de energiebeleidsafspraken. In geval van toetreding zouden die bedrijven door de penaliserende van de score vrijwel kansloos worden in de *call*.

Uit de nota aan de Vlaamse Regering valt af te leiden dat de voorwaarde in het licht van de ecologiepremie eerder bedoeld is als een bijkomende stimulans om bedrijven aan te zetten om het benchmark- of auditconvenant te onderschrijven.

Omdat bedrijven die toetreden tot een benchmark- of auditconvenant reeds gestimuleerd worden tot het opzetten van rendabele investeringen en daarvoor ook compensatie ontvangen, ondergraaft deze voorwaarde de efficiëntie van de ecologiepremie. Daarom vraagt de Raad dat dringend en ondubbelzinnig wordt aangetoond dat de voorwaarde in globaal een meerwaarde heeft voor het milieubeleid.

[17] Managementsystemen kunnen geen basis zijn voor een subsidiebonus. Ondernemingen die een inspanning leveren om een energie- of milieu- of eco-efficiëntie-*scan* te ondergaan vóór het indienen van hun steunaanvraag krijgen een subsidiebonus. Ook ondernemingen die op de datum van indiening beschikken over een milieumanagementsysteem of een milieucertificaat hebben recht op een subsidiebonus. De subsidiebonus is volgens de Nota aan de Vlaamse Regering een beloning omdat bedrijven die een voormelde *scan* ondergaan, aangeven dat zij nadenken over de milieu- en energieproblematiek en dat de investeringen zijn ingebed in een globale visie van het bedrijf t.a.v. het milieu, een rationeel energiegebruik en een duurzame ontwikkeling.

Dit principe was ook van toepassing in 2007 maar het werd afgevoerd met de invoering van de wedstrijdformule. Milieucertificaten werden onder dat systeem nog als differentiërencriterium gebruikt.

Reeds in zijn advies 2006|44 kantte de Raad zich tegen een dergelijke subsidiebonus. De Raad stelt nog steeds dat een EMAS-registratie of ISO 14001-certificatie geen strikt inhoudelijke (performantie)doelstellingen bevat. Het zijn inspanningsverbintenissen tot verbetering van milieuprestaties waarvoor beheersinstrumenten worden toegepast en gecontroleerd. Daardoor hebben deze

milieuzorgsystemen een meerwaarde. Maar dergelijke certificaten en registraties garanderen niet noodzakelijk een beter functioneren van de technologie of een verhoging van de milieuperformantie. Een EMAS-registratie of ISO 14001-certificaat is eerder te beschouwen als een indicatie dat het bedrijf tracht de bedrijfsvoering eco-efficiënter aan te pakken. Er is echter geen garantie dat een onderneming “verder gaat” dan de heersende normen, terwijl dit net de beoogde doelstelling moet zijn van de ecologiesteun.